

Jeroen Kleijn

Stevig en rockig bij Scram C Baby en heel zachtjes bij Daryll-Ann

Dennis Boven

Jeroen Kleijn is 'druk met de muziek.' Behalve duizendpoot op het kantoor van platenmaatschappij Excelsior is hij ook nog slagwerker van maar liefst drie bands die stuk voor stuk spraakmakende albums hebben gemaakt: Speed 78, Daryll-Ann en Scram C Baby. Daarnaast zal Jeroen deel gaan uitmaken van de nieuwe, ietwat mysterieuze formatie Bauer waarvan het debuutalbum begin november uitkomt.

door Jan Dubbe

De recentelijk verschenen albums *The happy maker* van Scram C Baby en *Happy traum* van Daryll-Ann krijgen de ene lovende recensie na de andere. Zoals gewoonlijk, zou je bijna zeggen, want de verzamelde recensenten zijn vrijwel altijd unaniem van oordeel dat er eigenlijk niets op deze bands valt af te dingen. Pop in de vorm van fraai en zorgvuldig vormgegeven liedjes (Daryll-Ann) en wat heftiger en ruwer gevoelsuitbarstingen (Scram C Baby), die niet alleen in Nederland gewaardeerd wordt. Beide bands zijn binnenkort weer regelmatig op de podia te zien en bij beide bands zit Jeroen achter het drumstel.

Alle bands waar je in speelt maken deel uit van de stal van het platenlabel Excelsior. Wat is dat voor label?

'Excelsior is opgericht in 1995 door Ferry Roseboom, de manager van Daryll-Ann en producer Frans Hagens. Ferry en Frans waren allebei bezig met een aantal bands die op dat moment zonder label zaten (DA, Caesar, Johan, Scram C Baby, Simmer, JD). Waarom dan niet zelf een label oprichten, was toen de gedachte en zie daar het ontstaan

van Excelsior. Excelsior brengt platen uit van Nederlandse bands. Kwaliteitspop, zo wordt het weleens omschreven, maar er zijn meerdere kwalificaties mogelijk. Het label staat voor goede muziek en vooral mooie liedjes.'

Je speelt niet mee op het laatste album van Daryll-Ann, terwijl je wel de optredens gaat doen. Hoe komt dat zo?

'Een samenloop van een heleboel omstandigheden. Na ons vorige album werd duidelijk dat we niet van de muziek zouden kunnen leven en moesten we dus weer reguliere banen vinden. Dan wordt repeteren en opnemen wat moeilijker te organiseren. Ik kreeg het ontzettend druk met Excelsior en Anne Soldaat en Jelle Paulusma, de liedschrijvers van Daryll-Ann, besloten dat het eenvoudiger zou zijn als Anne in de studio zou drummen. Dat kon, want het drumwerk bij deze muziek is altijd dienend, maar als ik de plaat zelf had ingespeeld zou het toch wel anders hebben geklonken, denk ik.'

'Ik speel sinds een paar jaar in Scram C Baby en dat is weer heel anders. Bij Scram C Baby kan ik

steviger en rockiger slaan, terwijl ik bij Daryll-Ann juist heb geleerd heel zachtjes te spelen. Ik speel altijd dat wat een liedje volgens mij nodig heeft, en dat hoeft niet veel te zijn. Ambachtelijk begeleiden, daar gaat het om. Ik ben niet zo onder de indruk van die menselijke drummachines die in clinics van die circusnummers brengen. Alhoewel Cesar Zuiderwijk, mijn eerste echte inspiratiebron, ook niet echt vies is van versiering. Maar hij integreert het naadloos in de totale show.

'Van Cesar Zuiderwijk heb ik les gehad toen ik nog in Scheveningen bij mijn ouders woonde. *When the lady smiles* van de Earring deed mij besluiten te gaan drummen. Dat was in 1984 en na een hele tijd kreeg ik van mijn ouders een drumstel, een Pearl Export. Die heb ik nog steeds. Ik vond toen dat ik eerst maar eens moest zorgen dat ik wat kon op mijn drumstel, dus niet meteen spelen in bandjes maar les nemen en heel veel met platen meespelen.'

De drummers uit de Excelsiorstal hebben duidelijk een voorkeur voor oude slagwerken, waarbij Slingerland favoriet lijkt. Is dat toeval of speelt het imago een rol?

'We zitten allemaal een beetje binnen hetzelfde muzikale idioom,

Slingerland en een Gretsch, met een oude Ludwig snaredrum. Dat zijn tenminste slagwerken met een herkenbaar geluid, en hoe zo'n kit eruitziet, dat is toch nog steeds prachtig! Ik vind zo'n drumstel uit de sixties nou eenmaal honderd keer mooier dan een exemplaar uit de jaren negentig. Dat is puur een kwestie van smaak, misschien heb ik wel een hang naar oude dingen. Ik vind een Citroën of een Peugeot uit die tijd ook mooier dan een modern model. Verder vind ik het toch ook wel mooier klinken. Dat komt weer omdat ik erg hou van de sound van muziek uit de jaren zestig en zeventig.'

Ik zag dat je gehoorbescherming gebruikt. Doe je dat al lang?

'Al heel lang, zowel live als bij repetities. Eigenlijk had ik er nog eerder mee moeten beginnen, want ik blijf al wat kwijt te zijn en af en toe komt de gevreesde piep ook door. Ik kan me niet meer voorstellen dat ik vroeger al die herrie maar over me heen heb laten komen. Drums blijven met die filters ook gewoon goed klinken en je bent niet meer je hoog kwijt na drie nummers monitor-terreur van zo'n zogenaamde monitormixer.'

Wat moeten we ons voorstellen

Fred van Damm

'Ik vind zo'n drumstel uit de sixties nou eenmaal honderd keer mooier dan een exemplaar uit de jaren negentig.'

daar zou het weleens mee te maken kunnen hebben. Geen van ons allen is het type drummer dat ontzettend veel geld aan een nieuw drumstel wil geven. Maar het is niet zo dat we dat bewust niet doen, omdat we ons imago veilig moeten stellen. Zo ver gaan we ook weer niet.

'Ik heb zelf een driedelige

bij Bauer, de vierde band waar je in speelt, of eigenlijk gaat spelen?

'Dat is een project van Berend Dubbe, voormalig drummer van Bettie Serveert. De plaat gaat *On the move* heten en verschijnt ook op Excelsior. Verder kan ik er nog weinig over zeggen, behalve dat het geen typische 'Excelsior-release' wordt.' ■